

Agapito Aladro

EXPORTADOR DE

= VINOS =

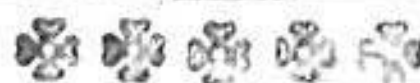
— DE —

JEREZ DE LA FRONTERA

Producción diaria 8000 botellas

Representante en Olot y su comarca:

José Ferrán. — Bonaire, 1

IMPREMTA P. AUBERT

CLIVILLERS, 22

OLOT

Preus baratissims

L' UNION

Compañía de Seguros contra Incendios

LA NEW-YORK

Compañía de Seguros sobre la Vida

L'Asicuratrice Italiana

Compañía de Seguros contra los Accidentes

Representante en Olot: Emilio Casals y Planas

FRANCISCO ABASCAL

ALMACENISTA

Y EXPORTADOR

ACEITUNAS SEVILLANAS

SEVILLA

Representante en Olot y su comarca:

José Ferrán,—Bonaire. 1

Subasta voluntaria

Tendrá lugar el día 14 de mayo próximo, á las 11, en el despacho del notario de esta residencia D. Vicente Capdevila, con sujeción á las condiciones y títulos de propiedad que obran en poder del mismo, la adjudicación en subasta voluntaria al mejor postor, mediante pujas á la llana, de las fincas que se mencionan á continuación, al tipo ó valor mínimo que se fija para cada una, con facultad de hacer ofertas respecto de cualquiera como lote separado de las demás:

	Ptas.
1. ^a Heredad manso Riubrugent con sus agregados, honores y pertenencias, situada en San Felio de Pallarols: su valor	100.000.
2. ^a Casa conocida por Can Quelot, con su huerto correspondiente, sita en Las Planas: su valor	2500.
3. ^a Casa llamada Can Salvi, situada en la calle del Progreso de Las Planas: su valor	4000
4. ^a Campo llamado Sibila, situado en el mismo término de Las Planas, junto con la pieza de tierra contigua de cosa de dos mesurones: su valor	4500
5. ^a Pieza de tierra llamada Feixa Mitjera, situada en el mismo término: su valor	1500
6. ^a Pieza de tierra llamada Camp del Tonedor, situada en el mismo término, contigua por Norte al camino de Las Ansías: su valor	3000
7. ^a Pieza de tierra llamada Camp dels Roures, situada en el mismo término: su valor	4500
8. ^a Molino harinero llamado del Simón, sito en el mismo término con la pieza de tierra llamada Campmort: su valor	20.000
9. ^a La parte del Camp Plá, situado en el mismo término, á lo derecha del camino que va de Las Ansías á la casa Plá: su valor	7000
10. ^a La parte del mismo Camp Plá, situada á la izquierda del indicado camino: su valor	5000
11. ^a Manso Canova o Resplans, situado en el repetido término de Las Planas: su valor	12.500
12. ^a Manso Salota o Solademont de San Acisclo de de Colltort: su valor	12.000.
13. ^a Manso Torrent, situado en el término de Amer: su valor	14.000

LA COMARCA

PERIÓDIC SETMANAL

que no està afiliat a cap partit politic

Any I

OLOT 3 de maig de 1913

Nom. 13

Redacció i Administració:
Carrer de Clivillers, núm. 22

No's tornen els originals i dels
que vegin firmats ne responen
exclusivament llurs autors.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Un any.	ESPANYA	5 ptes.
Un any.	ESTRANGER	7 frcs.

NOMBRE SOLT 10 CTS.

Divagaciones

DE EDUCACIÓN

Terminaba nuestra colaboradora *Augusta* uno de sus sugestivos artículos sobre feminismo, con la cita de un pasaje de la obra de Thomas, *La educación en la familia*. Y esta cita, por cierto oportuna, nos trajo á la memoria lo que dejamos expuesto en un artículo publicado en *Vitalitat*. Que una distinguida persona que desempeñaba cargo en una orden religiosa, departiendo amigablemente, nos había dicho, que aqui, á la par que reformar la enseñanza y como cuestión previa para ello, precisaba acometer la reforma de los padres de familia, educar á estos, porque una vez conseguido, lo demás vendría por si mismo, la reforma se impondría exigida por aquellos.

En mi fuero interno, no negué entonces que mi amable interlocutor tuviera razón. Hoy que he estudiado algo la materia, que he leído mas, que he observado bastante, se la doy completa. Es cosa

frecuente en los padres, aquí y fuera de aquí, quejarse de la deficiente enseñanza que se da en los colegios, del poco valer de los maestros, de la falta de educación que en las escuelas reciben nuestros hijos. Y sin embargo, aun siendo ello cierto, no es la culpa toda ni de los colegios, ni de los maestros. A alguien mas corresponde parte, y no pequeña. Los primeros educadores de los niños, deben serlo los padres, la familia, porque hay una formación de hijo, del niño, que solo puede hacerla la familia; es la formación individual. El filósofo ginebrino, en su *Emilio*, preconizaba la conveniencia de la colaboración de la familia, y Heshart, el gran pedagogo alemán del pasado siglo, sostenía la idea de que la educación era cosa de la familia. Y son muchas las que no cumplen este deber, olvidando que la verdadera y digna paternidad no es solo la física, si no tambien la moral.

Porque la verdad del hecho es, que la generalidad de los padres se contentan con mandar sus hijos á la escuela alejándolos de su lado, confiándolo todo á aquella, sin tener en cuenta que no solo en la escuela viven sus hijos, sino que por cada hora que pasan en ella, pasan—aquí quizás no, pero deberían pasar—cuando menos, tres horas en familia, y que en esta puede y debe adquirir el niño una infinidad de conocimientos.

Reconozcamos por el momento, que la enseñanza que se dá es defectuosa, hasta llegar á mala si se quiere, conformes tambien en que la educación que reciben nuestros hijos sea á veces casi una ineducación, pero no echemos toda la culpa á la escuela, que, repetimos, buena parte toca á los padres, por no haberse tomado la molestia de prepararse para educar á su prole, por no intervenir, por no ponerse en condiciones de *cooperar* á ello. Los padres esquivan quebraderos de cabeza, alejan toda preocupación y responsabilidad en este punto, y quédanse tranquilos confiando sus hijos al colegio, congregacionista ó no, pero sin examinarlo ni estudiar antecedentes, sin fijarse en sus condiciones higiénicas, en la clase de enseñanza que en él se dá, en la capacidad intelectual de los profesores, en los métodos que emplean, en nada, absolutamente en nada, porque, por no fijarse, no se fijan siquiera en sus propios actos que deberían practicar acomodándolos cuando menos á lo que han de suponer enseñan a sus hijos en el colegio á que asisten.

Es, pues, de suma conveniencia, que los padres se interesen cada vez mas en todo lo referente á la enseñanza y á la escuela, y recuerden la alocución de Rooswelt dirigiéndose á un *Congreso de madres* en su calidad de padre de seis hijos: «ninguna familia será lo que debería ser, si el padre no toma parte en la educación de sus hijos, y si la madre no prescinde de lo exterior, á fin de ser un estimulante intelectual para sus hijos.»

Precisa, repetimos otra vez, una unión entre la escuela y la familia, una cooperación constante, un mútuo auxilio, del qual será resultado una buena educación. «No puedo por menos—escribía Pentarco—de condenar á esos padres que creen haberlo hecho todo por sus hijos con confiarles á los maestros y que nunca se cuiden de la manera como se les instruye. Seguramente es una gran falta la que cometen, pues debieran juzgar por si mismos los adelantos de sus hijos, en vez de descansar por entero en hombres llevados á menudo de un espíritu mercenario. Aquí es aplicable el aforismo: el ojo del amo engorda el caballo.»

Estimamos de gran utilidad que los padres de familia tengan conocimientos pedagógicos, que si no los han recibido durante su juventud, los suplan mas adelante adquiriéndolos por si mismos, que aun habiéndolos adquirido, no se encastillen en celos, que los perfeccionen porque con el tiempo las memorias son tan infieles, se vive tan aprisa hoy dia, hay tal mudanza en los métodos, progreso tal en los estudios, que serán pocos los que no suscitan la necesidad de rehacer su educación, para seguir la de un niño de diez años. Únicamente así podrá cumplir la familia el deber de educar moralmente á los hijos, y logrará un mejoramiento en la enseñanza, porque comprendiendo su necesidad, á obtenerlo dirigirá todos sus esfuerzos.

En el extranjero, se procura por infinidad de medios que los padres sientan afición á las cuestiones pedagógicas y se interesen por la marcha de las escuelas. No se yo si alguien me imputará el pecado de extranjerismo. Quien tal hiciere se empeña en desconocer la realidad. Esta, con su franqueza habitual nos muestra el atraso en que vivimos y la necesidad de acudir al extranjero en busca de ideas y direcciones, no para copiarlas servilmente, si no para acomodarlas á nuestro modo de ser. Por esto hablo con fre-

cuencia de lo que se hace en otras naciones, y de lo poco que tenemos en casa.

Entre los medios indirectos preconizados en el extranjero para lograr esta cooperación,—los hay directos también—se cuentan los Cursos de Pedagogía Familiar, materna especialmente, que se dan en las *Escuelas de Madres*. Seguramente, si alguna madre de familia me lee,—sospecho que las mas no tendrán paciencia para ello, y las alabo el gusto,—no dejará de hacerle cierta gracia eso de la *Escuela de Madres*. Como si fuese preciso aprender á serlo! Pero no se ria de estas escuelas, que hoy por hoy producen grandes beneficios donde se hallan establecidas, y á buen seguro que á muchas aprovecharía algun curso de los que se dan en semejantes instituciones.

Otro de los medios indirectos, lo constituyen las conferencias dirigidas á los padres educadores, y las asociaciones de padres de familia, cuyo objeto es prepararlos para cumplir sus deberes con método y regularidad. Y así, para coordinar, regularizar, preparar la educación familiar, se han fundado Circulos, Clubs, Sociedades de educación, unidas todas con objeto de lograr la unidad de comunicación entre la familia y la escuela. La idea comun parece ser: *comenzemos por educar á los padres, ó mejor, hagamos la educación de los educadores.*

En Inglaterra desde 1890 hay la *Unión nacional de los padres para la educación* (*Parent's National Educational Union*), tan activa, que publica con toda regularidad una revista, y lleva organizados algunos Congresos nacionales. En América casi cada ciudad tiene su asociación de madres de familia. Estas asociaciones *Mother's Unions, Mother's Clubs, Parent teachers Associations*, no solamente celebran congresos anuales en los que colaboran sabios y madres, especialistas y maestros, y reuniones periódicas, si no que ejercen una intervención directa en las escuelas de sus niños. Se trata de llevar á cabo alguna reforma? Pues las madres la discuten. Recuérdase á este propósito que cuando en Baltimore se quiso reemplazar el régimen de la clase única de cinco horas, por el de dos clases diarias, una por la mañana y otra por la tarde, las madres se reunieron para protestar contra el nuevo régimen, que, decían ellas, no dejaba tiempo

suficiente para los ejercicios al aire libre. Criterio por cierto bien opuesto al que sostienen la generalidad de nuestras madres, que procuran que los niños estén en el colegio cuanto más tiempo mejor.

En Alemania en el Congreso de Halle, en 1897, la *Sociedad para la propaganda de la enseñanza popular* recomienda la creación de *Elternabende*, especie de veladas de padres, cuyo objeto es reunirse en épocas fijas los padres de los hijos que asisten a una misma escuela, dándoseles instrucciones prácticas sobre sus deberes de educadores, para hacer más íntima la colaboración de la familia y de la escuela.

En Francia el Sr. Boudueville constituyó en 1898 una sociedad para hacer de la familia una mejor educadora y desde entonces se han fundado *Clubs de pères et de mères*, una *Union nationale des parents et des éducateurs* y varios *Cercles de Parents éducateurs*, entre los que merece especial mención el *Círculo de educación familiar* de Charonne.

En Bélgica la *Liga de educación familiar*, organiza también conferencias para los padres de familia.

Pero, a que seguir? Con lo que dejamos escrito hay de sobra para que se vea lo que se ha hecho en otros lugares y cuanto deberíamos y podríamos hacer nosotros. Para ello no se necesita gran esfuerzo. Basta con prescindir de toda cuestión de bandería, y una dosis de buena voluntad. Si aquí funcionava alguna de estas instituciones, y supiera mantenerse alejada por completo de toda mira partidista, exclusivista, ya sería un hecho hace tiempo la mejora de la enseñanza de nuestra ciudad, y no se pensaría en acometer una reforma general con un plan, como el que tiene en proyecto el Ayuntamiento, según de público se dice, que como interinidad podrá ser admisible quizás, pero que para definitivo aun revelando una buena intención en sus autores, revela así mismo un completo desconocimiento de lo que pide la pedagogía moderna.

E. DE R.

Desde Alemanya

El melodiós cant dels aucellets, el brotar dels arbres, la neixença i reneixença d'unes herbetes i el creixement d'altres, ens mostren anyalment l'arribada d'un clima encisador que, voltejant-nos d'un oratje aromàtic, ens recorda la plenitud d'una vida forta, gaia, fructifera: es la primavera.

Benvinguda primavera, tú que al traspuntar l'auba de ton primer dia, m'has deixat veurer a través del horitzó un símbol de futura germanor internacional, aquí, en un Congrés Esperantista a Frankfort.

¡Quin entussiasme i quina claretat!

Els vibrants discursos fets en Esperanto per alemanys, anglesos, francesos, holandesos i rusos, queien en els meus oïts com si fossin una pluja suau de paraules, com si me parlessin en català; semblava talment que aquell discursejar era obra d'individus d'una mateixa nacionalitat, instruits en una mateixa escola. Una sola pronunciació amb un idèntic accent era oit dels llavis d'aquells entussiastes obrers esperantistes, quins portaven la veu dels companys de llurs respectives nacions.

El plan d'organització internacional aportat per els alemanys, fou d'una manera consciensuda i amb detalls remarcables presentat an els congressistes, siguent objecte de calorosos aplaudiments.

El necessari establiment del Esperanto com a llenga única en els congressos internacionals, sostingut amb sòlida argumentació per el francès, fa preveurer el prompte aniquilament de les borrascoses dificultats que ensopeguen els assistents en aqueixos actes internacionals. «Tres son—deia el francès—les llengues reconegudes per a els congressos internacionals: el francès, alemany i anglés. Un gran nombre hi assisteix sempre qui no pot penetrar-se de la parla d'aqueixes tres llengues i moit menys discursejant. ¿Que passa? La traducció sé fa extensiva a altres idiomes, pero ja mai a una quarta part dels existents, i gairabé sempre amb una deficiencia tal que origina grans rectificacions».

«Malgrat—deia'l delegat rus—els avenços del Esperanto que quotidianament sé registren en el nostre pais, tenim, no obstant,

la necessitat de demanar l'ajuda de nostres correligionaris estrangers, car legalment no podem estar constituïts en societat, sens sol·licitar el permís tot aquell qui vol aprendre l'Esperanto, siguent castigat a tres mesos de presó el qui no compleix aqueix requisit».

Al oir tots aquets oradors i altres que, per a no esser massa llarg, no resenyo, me deia a mi mateix: Si tots els excèptics i indiferents assistís sin amb criteri obert en aqueixos actes de veritable germanor, esdevindrien segurament fervents adeptes i propagadors del germanivol Esperanto.

J. PI

Frankfort 4-4-13.

L I T E R A T U R A

ENIGMÁTICA

Els seus ulls blaus, que ben depressa obríen i fermaven ses mogudes parpelles, parlaven com mai hauria fet la seva boca enrogida per la folla dança. L'abim que separaba del seu pensament amb lo que per dessota de ses parpelles s'hi dissimulaba, era tant gran que la reserva que per un costat quedava manifesta, per l'altre 's convertia en una declaració.

N'Assumpta, dançava seriosa. Els seus aimadors, atrets per ses gracioses ingenuïtats, per sos ulls enfollats i per son sonriurer ingenu, creien en ella la realitat d'un somni inimaginable.

Era ver, qu'ella no n'aimaba cap de quants pretenien volguer-la?

Si aquell seu parlar—parlar que sols el que viu enamorat sab compendre—era una traidora expressió d'un afecte jamai sentit, ¿perque il·lusionava a tots quants en ell hi cercaven un camí de llum que alentés son cor i fes més eternes les il·lusions?

* * *

N'Assumpta dançava graciosament. Un vals cadenciós, rítmic, feia mourer son cos voluble. Les sedes de sos vestits xiuxiuejaven, acompanyant amb sa remor a fer més plaenta aquella dança indefinida.

Les notes del violí, ressonaven per l'ample saló i al seu ritme la dansa alegre esdevenia folla.

Era un vals de moda, el que movia brugit en aquella reunió de festa major de la vila.

La bella damisel·la, anguilejant escoltava, sens mirar, al aimador que en dolces paraules cercava paraula aconortadora. I aquesta, una de sola, no havia eixit de sos llavis, i que de pronunciar-la, pot-ser amb la ferma voluntat de fer-ho, hauria enlairat un cor que a l'acabar el violí ses armonies, sé sentia rendit amb la més intensa de les negrors i amb la més gran de les desil·lusions.

* * *

N'Assumpta,, lluia una eleganta brusa, adornada de vaporoses roses. Roses vermelles, de una vermellor intensa, com d'un foc sagrat de jornades bíbliques; i per demunt d'elles, un joiell que figuraba una abella, oferia l'hermosa perspectiva d'anar a cercar el nectar dolç que aquell roser, tant graciós, amplament li oferia.

Era tot un símbol. I l'aimador, que en la última dansa, la última de totes per sempre, contemplava aquell espectacle únic, digué a la amiga:

—Sou, n'Assumpta, com les roses que adornen vostre vaporós vestit. Hermosa, riallera, enlluernadora; plena de flaires que enbaumen i posen foll al que vol fruitar-les; sou com elles i porteu en vos un dó d'atraurer als aimadors com les roses atrauen a aquesta abella que cerca un nectar puríssim, el dolç nectar pera que després s'en pugua fruitar la més dolça mel, la més dolça de totes les lleminadures, com vos la més bella de totes les dones.

L'abella 's trova lligada i no pot arribar-hi. Un petit esforç seria prou per a que ella assolís la seva il·lusió. Jo com ella he cercat una esperança ben inutilment. I vos que amb un volguer tant-sols, farieu una realitat i omplirieu de felicitat a qui més vos estima, preferiu que les espines del roser se clavin demunt del cor, mal-ferint-lo i trossejant-lo. Sou perversa, Madona. Mireu: la dansa fina, el violí vol callar i jo mai més, ja que aixís ho voleu i demostreu amb vostre silenci, mai més gosaré amb vos de dansar un vals. L'il·lusió d'una vida que's fon en un darrer vals.

.

Ella no parlá; sos ulls plorejaren. Lluny l'aimador de na Assumpta, ella no recorda l'ahir, mentres que ell en el saló solitari, sentat prop el piano, vol reviurer la melodia de *Quand l'amor moeur* i languidament, tristament, sent defallir-se i en son interior hi viu la recansa d'haber estimat mai a cap dòna.

A. MESTRES

IMPRESIONS BORSATILS

Me demana un estimat lector per carta urgent—28 d'abril o siga air—mon parer sobre la baixa lenta i continuada de la Renda del Interior 4 per cent, aixó es el valor comunment conegut per paper de l'Estat. Amb ratlles breus penso condensar la meua opinió referent al particular, planyen-me moltíssim de no haver rebut abans dita missiva, car hauria aconsellat al bon amic que m'escriu, liquidés la seva partida al tipus de 85' o 84' en que l'havia comprat i aixis amb tota tranquil·litat esperés tornar-lo a adquirir amb ganancia d'uns quants enters o pot-ser encare amb més gros marge de benefici dintre un quant temps.

En efecte: degut a un sens fi de concauses que necessitarien llargues planes per a relatar-les, tots els valors de diferents Estats europeus, fa uns anys havien arribat a un tipus desconegut per lo elevat, resultant que donaven un interès migradíssim, compensat solsament per la seguretat amb que'ls poseedors de dites rendes, i en especial el petit estalvi, tenien de cobrar el cupó, ja que era axioma alló de que «l'Hisenda d'un país no quebra jamai.» Are be; els rendistes comensarán a tenir esment de que hi havien nombrosos valors d'èxit segur—quasi be tots pertanyen's a Estats americans—que donaven molta més renda i en els quals podia aprofitar-se lo que's diu vulgarment un *marge* molt gros entre la seva cotització i la amortització a la par. És d'allavors que comensá un éxode de diners cap a l'America en busca de valors de dit país, principalment dels que estaven garantitzats per l'Estat, la Provincia o el Municipi, i aixís veiem que'n pocs anys s'han adquirit quasi be totes les Rendes de l'Argentina, Xile, Brasil, Uruguay, etc. etc. algunes de les quals donaven més del doble de les seves similars europees.

Aixó per un costat, i per l'altre hi ha que fer esment del dalt-abaix financier que ocasionará a les borses europees el conflicte balcànic, encara no acabat, i pot-ser en camí de noves i greus complicacions,

com siga que el deute solsament dels aliats abans de la guerra era de *dos mil milions* i per lo que's refereix a Bulgaria no més necessitava *mil milions* per a atendre a llus gastes directes i indirectes per la part que haurá de pendrer en la deuda turca—la qual li serà fixada per les potencies—i anyadeixis els gastes que han fet els altres països, deixant apart les dels turcs. pot ben compendres que ha arribat lo que diu un important financier: *la era dels empréstits*. Aquets haurán de contractar-se quasi tots a Paris, i es per aixó que al objecte de tenir diners per a col·locar-los bé—ja que serán els nous papers de un rendiment que no baixarà del 5 per cent—fa una temporada que'ls bolsistes liquiden llurs posicions per a guanyar per partida doble.

Per lo que fa referencia al nostre Interior, segueix les lleis generals, doncs a 89' a que havia arribat, donava molt poc interès, comparat amb els altres valors molt estimats i segurs que donaven més del quatre i alguns fins el cinc. Hi ha que afegir-s'hi l'estat desastrós de l'Hisenda espanyola, la qual malgrat els equilibris fets per a enlluernar al públic, fa molt temps que no havia anat tant malament, i també la poca fe que te tot-hom en l'actual govern, amenaçat de la caiguda per a dintre poc, car no te cap plan financier. Amb lo dit podrà ben compendre's com l'esglai ha vingut precisament de Madrid, aont hi ha sempre el gran empeny en conservar a elevat tipus *nuestro primer signo de crédito*. com per allí diuen.

No vol dir aixó que baixi pot-ser més l'Interior, car a 80' dona el quatre per cent, i per altre part es de suposar que l'element baixista farà fortes recompres aixis que hi vegi marge de ganancia, raó per la qual aconsello a l'amic que m'escriu molta prudencia i tenir en compte la corrent general de les borses europees, especialment la de Paris que's la que regula els moviments de la nostra i la de Madrid. Per altre part, es cosa sabuda que tant els moviments alcistes com baixistes, fan sempre zig-zags que son els que permeten al especulador hábil i seré guanyar bons diners. sobre-tot si te prudencia i opera en petites partides.

Contestada la carta rebuda i havent-me extés més de lo convenient, deixo per un altre nombre el parlar dels valors ferroviaris, acabant aquestes ratlles felicitant a la Banca Arnús per l'exit obtingut en la emissió que feu el dissapte passat de les obligacions de tranvies al 4 per cent, tipus de 89'50, la qual se cobrí *quaranta quatre vegades* i ja's cotitzen amb un 2 per cent de prima.

Espectacles

Ideal Park—De mig a mig s'hauria equivocat el reporter si hagués tingut de predir la concurrència que acudiria al cine, diumenge passat. De bona fe's creia que'l local estaria de gom a gom, vist l'èxit del dia anterior i la franca acollida que dispensà el public als artistes. I no es que no n'hi haguessin reunit centes persones, però, la veritat, era d'esperar que l'entrada alcançaria al menys la xifra de mil.

La coupletista, Adria Rodi, millor que coupletista es una veritable tiple amb tota la extensió de la paraula. Cant afinat, potent veu, i dicció acabada, veusaquí les qualitats que l'avaloran. Un repertori extens i ben escullit es el seu bagatge, i un somriure graciós i una mirada expressiva son las dos prenes personals que la caracteritzen. Per aixó no'ns extranyá que'l public s'entusiasmés al oirla i la prodigués aquella ovació tan sencera al final de la primera part.

No trevallaren malament els acróbates chinesos *Bros Gamboa*. Executaren una serie d'exercicis ben difícils, que acompanyats amb aquell aire de *je m'en fiche*, foren molt del agrado del públic.

* * *

Dijous actuá en aquest teatre la companyia cómic-dramática Fremont-Tor, posant en escena l'obra póstuma d'en Pitarra «Lo Campanar de Palma» i «El triomf de la carn» per la tarde, i al vespre «Senyora avia vol marit» que obtingueren totes elles una acabada execució, sobresortint en gran manera les senyoretas Fremont, Verdier i Mestres R. i els senyors Bozzo, Font, Tor i Bardém.

Per avui s'anuncia «El Despatriat» i «El Pintor de Miracles» amb dues obres del popular i festiu Rossinyol, i per demá segona representació per la tarde de «Senyora avia vol marit» i al vespre «Lo Campanar de Palma» i «El triomf de la carn».

Qui tingui ganes de riure al teatre, que hi vagi a la tarde i al vespre, porque la *Senyora avia* i especialment «El triomf de la carn» fan posar alegre de debó i qui hi tingui ganes de plorar que hi vaigi també porque «El Campanar» fa posar trist de veres.

Are el que tingui ganes d'enredar i de donar mostres d'incultura, com succeí dijous, que no hi vaigi pas puix s'esposa a que'l treguin al carrer o que'l denunciin a l'autoritat.

NOVES

La Junta de la Societat «Olota Stelo» ens prega fem saber a tots els seus socis que demà diumenge sé serveixin assistir al seu local Social (Biblioteca Municipal) per a fer la fotografia oficial del grupo que indefectiblement deu fer-se abans del Congrés. La reunió serà a les 2 i mitja de la tarde en punt.

● Si no fos perque els que no ho saben podrien creurers de que a Olot no tenim arquitectes ni autoritats que vetllin per a la seguretat pública en plena via idem, fariem una llista de tots aquells edificis que segons els nostre pocs coneixements sobre la materia ens semblessin més perillosos. Y aixís per exemple no seria dels darrers que hi apuntaríem un del carrer d'Alfons V que fa un ventre més pronunciat que... ¡vaja! ni que l'hagués picat un escorsó. ¿Veritat senyor Meroles? ¿No li sembla senyor Paluzie?

⊙ Ben a gust nostre vegerem air que tornaven a readoquinar els troços de carrer malmesos desde que si emplaçá la canyeria nova de l'aigua de Sant Roc.

Precisament sobre aquest assumpte i com a recordatori a la Comissió de Foment, tenfem un treball fet, ocupantnos-en i insistint en la necessitat que hi havia de procedir lo abans possible a l'arreglo de dits carrers.

Ens plau moltíssim que se'ns haigin adelantat aquesta vegada a les nostres aspiracions, i no duptem que la reforma iniciada a la plaça major s'extendrà a tots els carrers, que les susdites obres de canalització han deixat en tan pèsim estat.

⊙ Amb tots els respectes que'ns mereix la nostre primera autoritat eclesiàstica, ens atrevim a indicar-li que la gran majoria dels olotins, i casi estem segurs podria dir-se tots, veuríem amb molt de gust que aquells jardinetes annexes a les escales de Sant Esteve, fossin ben cuidats i arregladets tal com reclama l'ornat públic, o quan menys el del mateix superb edifi que'ls hi serveix de marc.

No tenim pas cap mena de dupte que'l senyor Arxiprest, amb la atenció que'l caracteritza, acullirà favorablement aquesta petició i donará les ordres oportunes, a fi de que aquells trossets de terra en estat semi-selvatje, passin a ésser els de veritables jardinetes.

⊙ **Vino Añejo Quinado Campá:** El mejor de los aperitivos.

● Demà tots els associats de *L'amic del Poble Catalá*, deuen satisfer ses cuotes, de deu a dotze del matí, en el lloc de costúm.

⊙ Demà i demà passat, celebra la festa major la vila d'Amer. Les orquestres encarregades dels concerts, festes religioses, sardanes i balls, son: «La Principal d'Amer» i «La Principal Olotina».

⊙ Dimars quedaren sense aigua per a algunes hores les fonts públiques que la prenen de l'antiga canyeria de Sant Roc, degut a les reparacions que's tingueren de fer en la mateixa per a poder suprimir el repartidó dit del Carme.

Ens sembla que la comissió d'aigues no estaria per demés que estudiés per a veurer si hi ha manera de corretgir l'erro fet pels nostres passats, col·locant convenientment algunes aixetes de pas a fi de que quand arriba el cas d'haver de tencar l'aigua en algun puesto per lo que sigui fos no més per a aquells voltants unicament que's quedessin sense líquit.

⊙ Nosaltres pensavem esperar a que tinguéssim aprovades les ordenances municipals per a denunciar un recó asquerós, que per cert contrasta ben poc amb la llimpiesa que regna a n'aquella santa casa. Ens referim en el primer recó que's trova aixís que s'entra a l'Hospital per el carrer de Sant Rafel.

Ens consta que'l servei d'aquella fa tots els possibles per a tenir-ho net pero no ho poden lograr mentres hi haigin individus per els qui la bona educació, decencia i'ls bands publicats per l'Arcaldia tinguin el mateix valor que una moneda falsa.

Senyor Arcalde: fassi vigilar una miqueta el lloc de referencia i al primer que s'atrapí infraganti aplíquili tot el rigor de la llei.

⊙ La fira de 1er de maig fou extraordinariament concorreguda. Sigué una veritable llástima que cap allí a mitg dia, per no trencar la costum, comensés a plourer i esbullés tot lo millor de la diada.

Ens queixavem perque no teniem aigua, pero ara ens la dona amb tanta abundancia que ja'n comensa a fer un gra massa.

⊙ La vetllada-mitin que tingué lloc al teatre Principal dijous a la tarde, en celebració del primer de maig, diada obrera, assistiren unes mil persones. Presidí l'acte en Narcís Girona, siguent llegides varies poesies i troços literaris pels obres d'aquí Joan Serra, Ramón Vila, Pere Juvina i Joan Nogué. Parlaren extensament en representació de les federacions barceloneses els companys d'aquella capital senyors Enric Polo i Salvador Seguí. Aquest ultim fou cridat a l'ordre per el delegat de Policia l'Inspector Jefe senyor Lavin, perque al ressenyar fets historics els comentaba emitint conceptes contraris a les institucions establertes. L'incident no passá d'aquí.

S'acabá l'acte amb un breu parlament del Sr. Girona, haventse pres l'acort d'enviar un telégrama al senyor president del Concell de Ministres demanant l'amnistia per els presos polítics, l'implantació de la jornada de les vuit hores i l'indult del doctor Queraltó, i un altre de felicitació i de coratge an aquest últim donant-li compte de l'acte que se acababa de realitzar.

● Avui tenim entés que algunes carniceries tenien destinat per abaixar el preu de la carn. Ja era hora.

● Aquest matí ha sortit per el seu nou destí de Barcelona el que fins avui ha sigut jefe de l'estació telegráfica d'aquesta ciutat el nostre particular amic Enric Sanchez.

Durant el llarc temps de sa permanencia entre nosaltres se conquistá generals simpaties i nombrosos amics que, desde avui endevant trovarán a faltar sa amable companyia.

Nosaltres al despedir-lo novament no fem més que reinterar-li la nostra sencera amistat i desitjar-li tota mena de felicitats en son nou domicili, que ja no cal dir si fem extensions a tota sa distingida familia.

● Savem per conducte autorisat que nostre Sr. Alcalde, don Joan Meroles, ha rebut ordres molt terminants del Governador de la provincia per a impedir que'n el certamen d'aucells que se celebra en aquesta ciutat, hi figurin els que siguin cegos. Es molt plausible qu'es fassi cumplir amb rigor aquest precepte de la llei perquè'n cap país civilisat se consent de tenir-los engaviats ni en les cases particulars.

● Dijous passat vá tenir lloc a n'el «Centro Obrero» una vetllada literaria social amb motiu de la festa del primer de maig en la que hi preguerren part els companys de Barcelona Salvador Seguí i Emili Polo siguent abmdos molt aplaudits per la nombrosa gentada que hi assistí, demostrant a n'els mentats obrers propagandistes sa satisfacció amb els aplausos que no'ls hi regueteijaren.

● Desde'l día 26 d'abril al 2 de maig. la Sucursal de la «Caja de Pensiones para la Vejez i de Ahorros» ha obert 11 llivretes noves, ha rebut per impositons 9708 pessetes i n'ha pagat 5942 per reintegres d'estalvi.

Durant la vinenta setmana actuará de Vocal de torn D. Joaquim Casabó i Puigdelavellacasa.

● Durant els dies 11, 12, 13 i 14 del corrent mes, el poble de Sant Feliu de Pallarols, celebrarà la seva festa major amb tota pompa y solemnitat. En el programa, bellament imprés per en Pere Aubert, hi ha la mar de coses, com son: distribució de pa als pobres; Completes; Sar-

danés; Passants; Ball-Pla; Mises; Vespres; Professors; Concerts i Serenates.

Les orquestres contractades, son: «La nova Armonía» de la Bisbal i «L'Avens» del propi Sant Feliu.

S'ha sol·licitat a la Companyia del ferro carril d'Olot a Gerona qu'expendeixi billets d'anada i tornada durant els dies de les esmentades festes

⊙ Les festes del barri de Ntra. Sra. del Portal, foren molt animades, i en quines l'orquestra «El Petits» executaren un bonic i selecte programa de sardanes.

⊙ El moviment de la població desde'l 26 d'Abril al 2 de Maig, segons notes preses dels llibres del Jutjat Municipal, es com segueix.

Defuncions (amb expressió a l'enfermetat que les ha causat segons certificat facultatiu) Joaquim Güell Deulofeu, 64 anys, *Bronco pneumonia*.—Francisca Masegur Juvanteny, 74 anys soltera, *Ceroeis hepática*.—Rosa Subirana Fortet, 34 anys. *Tuberculosis pulmonar*.—**Total 3.**

Naixemens. Nen Buch Casamor. Nen Sala Freixa. Nen Aumetell Planella, Nen Batlle Florense, Nena Mas Collellmir, Nena Coromina Roura, Nena Punset Rodeja, Nena Gou Punce. **Total 8.**

Se farán demostracions de la manera d'usar els Productes Alimenticis

M A G G I

en els dies i establiments següents:

Día 7 de maig de 5 a 7 de la tarde i dia 8 de 8 a 12 del matí.

Joan Cardelús i fills, Bellaire, 10

Isidor Corbatón, Major, 19 i 21.

Ignasi Planagumà, Major, 18.

Lluís Mayà, Major, 26.

Día 8 de 5 a 7 de la tarde i dia 9 de 8 a 12 del matí.

Ramón Deu, Sant Esteve, 15.

Josep Domenech, Plaça Constitució 3.

Josep Costa, Sant Ignasi, 2.

Ramón Moliner, Plaça de Mora, 6.

Día 9 de 5 a 7 de la tarde i dia 10 de 8 a 12 del matí.

Mateu Xaudiera, Sant Rafel, 2.

Felicitat Cardelús Vda. de Oró, Plaça de Capellans, 7.

Se convida particularment a les senyores.

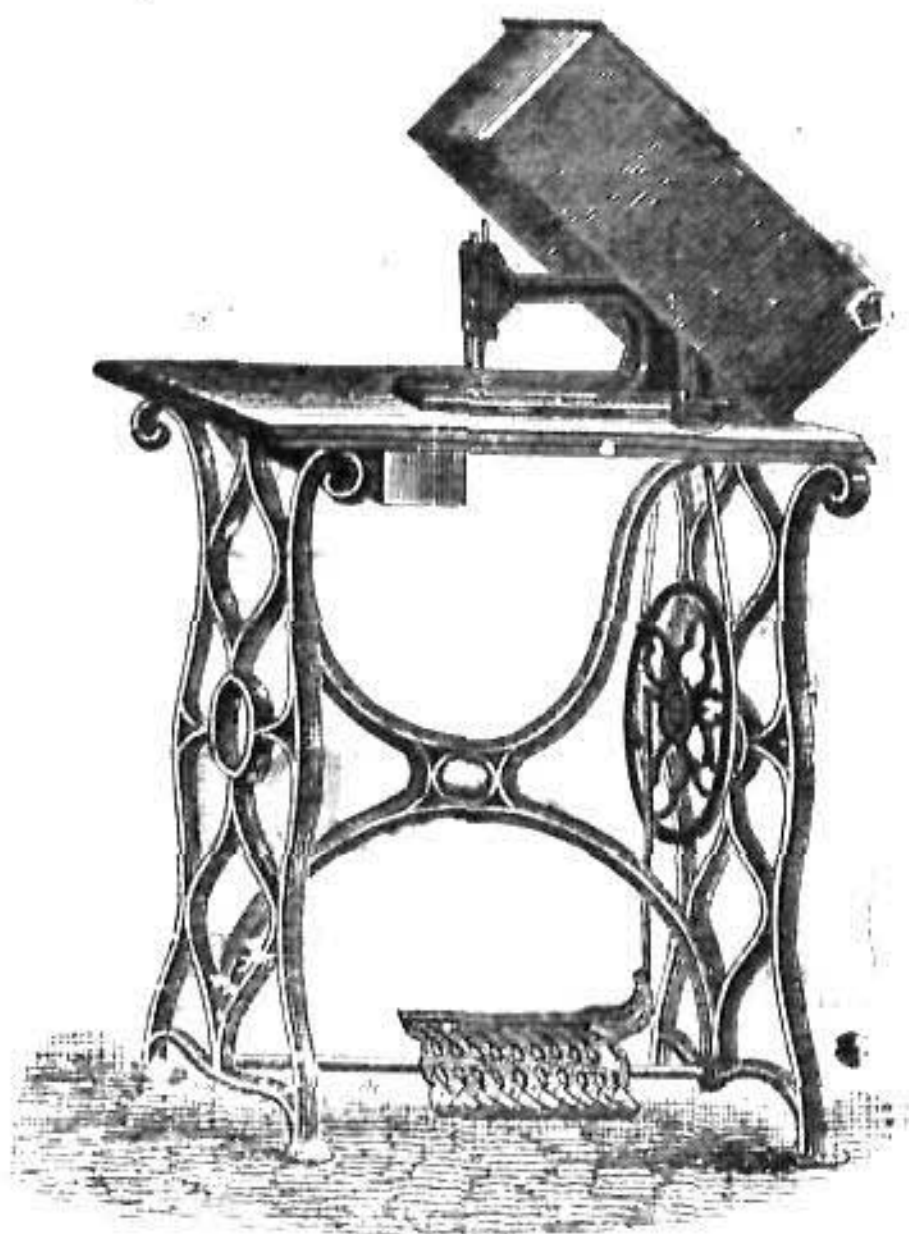
SANTORAL DE LA SETMANA

Diumenge 4. *VI desp. de Pasqua*. Stas. Mónica vda. i Antonia mr.
 Dilluns 5. N.^a S.^a de la Divina Gracia. La conversió de S. Agustí.
 Dimars 6. St. JOAN ANTE—PORTAM—LATINAM. Sta. Benedicta vg.
 Dimecres 7. Sts. Estanislau b. mr., i Sta. Teodora vg.
 Dijous 8. L'aparició de St. Miquel arcàngel i St. Faustino mr.
 Divendres 9. St. Gregori Nacianzeno b.
 Dissapte 10. St. Antonino, arb. de Florencia.

MERCAT D'OLOT

Preus vigents dilluns passat

Blat	(quartera) de 21	a 19	pts.
Mestai	»	a 17	»
Fajol	»	a 13'50	»
Blatdemoro	»	a 13'50	»
Mill	»	a 17	»
Panis	»	a 16	»
Lluvins	»	a 10'50	»
Fasols del país	» de 30	a 31	»
Setgla	» de 15	a 15'50	»
Patates	(càrrega) de 14	a 15	»
Porcs grassos	(carnicera)	a 1'90	»
Llangonises	»	a 6	»
Pernils salats	(carnicera)	a 3'75	»
Sagí	»	a 2'60	»
Llard (greix)	»	a 2'75	»
Cansalada salada (qq.)	»	a 60	»
Gorrins de llet	(un) de 10	a 12	»
Xais de l'any	(arroba) de 8	a 9	»
Xais de llet	» de 10	a 10'50	»
Ovelles	(una) de 18	a 20	»
Cabrits	(lliura) de 30	a 35	»
Vaques	(carniceras)	a 1'70	»
Badells de l'any	»	a 2'07	»
Badells de llet	»	a 2'25	»
Ous	(dotzena)	a 1'10	»

Máquinas Naumann

PARA COSER

Las mejores y más baratas del mundo

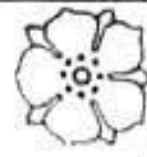
Ventas á plazos y al contado

Representante: ESTEBAN MOLAS.

Calle de La Mosca, n.º 2.—OLOT.

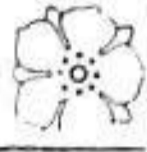
J. Nicolau i C.^a

PINTORS DECORADORS

Per encàrrecs, a la gorristeria de Juana Bertrán
Sant Esteve, 13. - OLOT

NOVETATS I TEIXITS DE TOTA MENA

ROBA BLANCA FETA I EN PESSA

PIU ORRI

Sant Esteve, 12

Olot

Camisería Corbateria Cenres de punt Camises a mida

CREMA BELLA AURORA

Remedio garantizado para

QUITAR PECAS Y BARROS

y para BLANQUEAR EL CUTIS

Precio, 3'50 pesetas pomo

De venta en la Farmacia y Droguería de

Sres D. Juan CARDELÚS e Hijos

OLOT

DIPOSIT DE MOBLES

Fàbrica de Somniers de totes classes

ALBERT CASOT

Promptitut per els de mides expresses. Hospici, 9

Se fabrican tota classe de teles en diferents teixits i variades combinacions especials pera somniers.

OLOT

FABRICA DE MOSAICOS DE Julian Jimeno

Fluvià, 11, OLOT

Se fabrican toda classe de Mosaicos y se garantiza la solidez y fuerza de sus materiales y colores.

GRAN MUCHEN BAR de PARET :: :: y CABANAS

Especialidad en
la cocina y en el
vermouth
GINGOTEL

Principe de Viana, 2
Ronda S. Antonio, 34
BARCELONA

Se admiten abo-
nados: Precios
condicionales.

Abierto día y noche

CLINICA VETERINARIA

DE

ANTON TORRENT I FILL

Tractament de tota classe d'enferme-
: : tats i operacions al bestiar : :
per lo qual compta ab

ABUNDANT INSTRUMENTAL MODERN

Olot, Plaça del Carme (casa Plantalech)

DOMICILI PARTICULAR: Proa, 9, 2ón.

LO POSITIU

GRAN ESTABLIMENT

DE SASTRERIA

DE

JOAN BELLAPART

9, carrer de Sant Esteve, 9

EXTENS ASSORTIT

de ROBES PER LA

:: TEMPORADA ::

Trajos desde **20** pts. per amunt

Moda parisién

PERFECCIÓ

ECONOMIA